

[Gydemark.]

beløbene, da vil overveje fremover at afskaffe rentenedslagsskemaet for de rene renteindtægter, som jeg kan gøre opmærksom på udgør næsten alle de rentenedslag, der er tale om — i hvert fald de 98 pct. for ikke at overdrive — og så alene overlade til de ganske få, der er tilbage, at skulle indsende skemaet.

Finansministeren (Anders Andersen):

Må jeg først sige tak til udvalget, fordi det så hurtigt har gennemført behandlingen af det foreliggende lovforslag. Det har jo været en af årsagerne til, at man kunne lade det få virkning også for indeværende skatteår, sådan at man har kunnet rykke det et år frem. Det hilser jeg med tilfredshed, ligesom der fra adskillige ordføreres side også er blevet givet udtryk herfor.

Det ligger i sagens natur, at jeg ikke kan acceptere de ændringsforslag, som mindretallet har stillet; det kan man vel ikke være så forundret over. Jeg skal ikke deltage i debatten om, hvorvidt de er vidtgående eller mindre vidtgående, men jeg vil dog sige, at de af fremskridtspartiet stillede ændringsforslag ville betyde en fuldstændig ændring af loven og give loven en helt anden karakter end det, som egentlig er dens sigte. Dertil kommer — men jeg er fuldstændig klar over, at det for fremskridtspartiet måske er mindre væsentligt — at hvis man fulgte fremskridtspartiets ændringsforslag, ville det give et provenutab for staten på 1 mia kr. Dem skulle man så enten have som underskud, eller også skulle man finde andre indtægtskilder eller besparelser til at kompensere for dem. Der var altså mange penge i den ændring, der i og for sig i sig selv understreger, at det er en voldsom ændring i forhold til det sigte, loven hidtil har haft.

Det er jo ikke rigtigt, når hr. Glistrup siger, at det er tilfældigt, om det er hr. Pedersen eller hr. Sørensen eller hvem det er, der får gavn af denne lov. Det er absolut ikke tilfældigt, det er nemlig alle dem, der er over 67 år, enten de hedder Pedersen, Sørensen eller Hansen, som opfylder forudsætningerne for at kunne få disse rentenedslag.

Det kan nok forundre lidt, når man taler om — og ikke mindst den sidste ærede taler var vældig voldsom i sit ordvalg — at man

skulle ændre det fra, at det ikke var noget, man skulle søge om, men var en ret, og at skattemyndighederne altså skulle finde ud af, hvilke borgere der kunne få disse nedslag; det kan undre noget, når man hele tiden taler om at begrænse administrationen. Her ville man altså godt lægge navn til en vældig udvidelse af skatteadministrationen, her ville man godt lægge navn til, at man skulle flytte mange personers arbejde over i denne administration og derved flytte dem fra et ligningsarbejde, som nok også ville være temmelig påkrævet.

Angående det ændringsforslag, som de radikale har stillet, og i hvilken anledning hr. Bernhard Baunsgaard jo førte en flamme-tale for deres interesse for erhvervslivet, skal jeg ikke sige noget nedsættende om den argumentation, der her føres frem, absolut ikke. Jeg tror, at de radikale har stor interesse for erhvervslivet — det har vi andre nu også — men jeg tror ikke, man skal løse erhvervslivets problemer på den måde, som her er foreslået. Og det har intet at gøre med vores interesse for investeringer i erhvervslivet eller ej.

Det, der nemlig sker, hvis man drager aktierne ind under det, er, at man så også ændrer princippet i loven. Princippet for rentenedslagene i denne lov går ud på, at kun renteindtægter, som ikke er inflations-sikrede, kan komme ind i billedet. Det er en erfaring, at aktieområdet er inflationssikret, det fremgår i og for sig også af, at aktierne rammes af kapitalvindingskat; netop udtryk for, at der er gevinster at hente hjem dér. Derfor falder de uden for det, der oprindeligt og hidtil har været lovens bogstav. Det er altså ikke manglende interesse for investeringer i erhvervslivet og i aktier, der har været medvirkende til, at jeg ikke har kunnet acceptere de radikales ændringsforslag, men ganske enkelt dette, at man ændrer hele ideen og alle forudsætningerne for loven, hvis man udvider det også med aktier. Vel, det kan man så gøre, og det kan der måske senere være et flertal for — det skal jeg ikke afvise — men så er det en anden lov, så er det et andet sigte, og så er det andre ting, som man ønsker at varetage i denne forbindelse.

Jeg tror, jeg med disse bemærkninger også har besvaret det spørgsmål, som blev stillet af hr. Gydemark, der spurgte efter min rets-